

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง คุณค่าของข้อมูลทางบัญชีที่เกี่ยวเนื่องกับการตัดสินใจ: ก่อนและหลัง ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศนั้น ผู้วิจัยทำการศึกษابริษัทที่อยู่ใน ดัชนี SET100 ช่วงครึ่งปีหลังของปี 2553 ที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยได้ทำการทบทวนวรรณกรรม ทั้งด้านแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัย ซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นหลักที่สำคัญดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบัญชี
- 2.2 แนวคิดมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับตลาดการเงิน
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ
(Value Relevance of Accounting Information)
- 2.5 แบบจำลองการวัดมูลค่า (Valuation model)
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบัญชี

2.1.1 แนวคิดพื้นฐานทางการเงิน

สมาคมนักบัญชีและผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตในสหรัฐอเมริกา (The American Institute of Certified Public Accountants: AICPA) ได้ให้ความหมายของการบัญชีไว้ว่า “การบัญชีเป็นศิลปะของการเก็บรวบรวม จัดบันทึกการหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเงินไว้ในรูปของเงินตรา (Monetary) จัดหมวดหมู่ (Classification) ของรายการเหล่านั้น สรุปผล (summarization) พร้อมทั้งตีความหมาย (Interpretation) ของรายการที่ได้จัดทำไว้ (สุชาติ เหล่าปรีดา, 2546)

กนกวรรณ คำชัย (2552) กล่าวถึง การบัญชี (Accounting) ว่าหมายถึง งานศิลปะของการนำรายงานและเหตุการณ์ทางการเงินมาจัดบันทึก จัดหมวดหมู่ สรุปผล และวิเคราะห์ ตีความอย่างมีหลักเกณฑ์ คำว่า การบัญชี มีผู้ให้คำจำกัดความไว้มากมาย เช่น การบัญชี คือ การจัดบันทึกการการค้า

ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการรับ-จ่ายเงิน และสิ่งที่มีค่าเป็นเงินไว้ในสมุดบัญชีอย่างสม่ำเสมอ เป็นระเบียบ ถูกต้องตามหลักการ และสามารถแสดงผลการดำเนินงานและฐานะของกิจการในระยะเวลาหนึ่งได้

ประโยชน์ของการจัดทำบัญชีอาจกล่าวโดยสรุปได้ดังนี้ (เพียงเดือน วิทยาประดิษฐ์, 2551)

1) ทำให้เจ้าของกิจการสามารถควบคุม และดูแลรักษาสินทรัพย์ของกิจการที่มีอยู่ และใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ทำให้ผู้บริหารของกิจการมีข้อมูลทางการบัญชีเป็นประโยชน์เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการกำหนดนโยบาย ในการวางแผน รวมทั้งช่วยในการตัดสินใจดำเนินงานของกิจการในระยะเวลาที่เหมาะสม และสามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) บุคคลภายนอกกิจการสามารถมีข้อมูลทางการบัญชีของกิจการ เพื่อใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและทันเวลา

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ข้อมูลทางการบัญชีของกิจการต่างๆ มีประโยชน์ต่อบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นบุคคลภายในหรือภายนอกกิจการก็ตาม โดยบุคคลที่ใช้ข้อมูลทางการบัญชีมีดังนี้ (มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2547)

1) เจ้าของกิจการ (Owner) ในกรณีที่เป็นกิจการเจ้าของคนเดียว เจ้าของก็คือ ผู้ก่อตั้ง แต่ในกรณีที่เป็นห้างหุ้นส่วน เจ้าของกิจการคือ หุ้นส่วนทุกคน ในกรณีที่เป็นบริษัทจำกัด เจ้าของกิจการก็คือ ผู้ถือหุ้น ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะอาศัยข้อมูลทางบัญชีของกิจการที่ผ่านมา ไปใช้ในการตัดสินใจเพื่อกำหนดนโยบาย วางแผน และดำเนินกิจการ

2) ผู้ถือหุ้น/นักลงทุน (Shareholders/Investors) จะใช้ข้อมูลทางการบัญชีของกิจการในการตัดสินใจที่จะเข้ามาลงทุนในกิจการ โดยผู้ลงทุนจะพิจารณาจากผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของกิจการ รวมทั้งผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ และนโยบายการจ่ายเงินปันผลของกิจการ

3) ผู้บริหาร (Manager) ในกิจการประเภทห้างหุ้นส่วนและบริษัทจำกัด เจ้าของกิจการอาจจะเป็นคนเดียวกับผู้บริหารหรือไม่ก็ได้ ผู้บริหารเหล่านี้จะนำข้อมูลทางการบัญชีของกิจการไปใช้ในการบริหารงานให้ประสบผลสำเร็จตามนโยบายที่เจ้าของกิจการกำหนด

4) พนักงาน หรือลูกจ้าง (Employees) จะใช้ข้อมูลทางการบัญชีของกิจการในการตัดสินใจที่จะทำงานกับกิจการ โดยจะพิจารณาจากผลการดำเนินงานและความมั่นคงของกิจการ เพื่อประเมินโอกาสในการจ้างงาน และความสามารถในการจ่ายค่าจ้างหรือค่าตอบแทน

5) ลูกค้าและซัพพลายเออร์ (Customers and Suppliers) จะใช้ข้อมูลทางการบัญชีของกิจการสำหรับตัดสินใจที่จะค้าขายกับกิจการหรือไม่ โดยจะพิจารณาจากผลการดำเนินงาน ฐานะทางการเงิน และสภาพคล่องของกิจการ

6) เจ้าหนี้หรือแหล่งเงินกู้ต่างๆ (Creditors) จะใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีของกิจการสำหรับตัดสินใจที่จะให้กิจการกู้เงินหรือไม่ โดยจะพิจารณาจากผลการดำเนินงาน ฐานะทางการเงิน และความสามารถในการชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยของกิจการ

7) คู่แข่ง (Competitors) จะใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีของกิจการสำหรับการตัดสินใจบริหารงานของกลุ่ม เพื่อให้สามารถแข่งขันกับกิจการได้

8) รัฐบาลและหน่วยงานราชการ (Government Agencies) หมายถึง หน่วยงานราชการที่ต้องการข้อมูลทางการเงินบัญชีของกิจการไปใช้ในงานต่างๆ ของทางราชการ เช่น กรมสรรพากร กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ฯลฯ

9) บุคคลทั่วไป เช่น นิสิต นักศึกษา อาจารย์ ที่ต้องการนำข้อมูลทางการเงินบัญชีของกิจการไปใช้ในวัตถุประสงค์ต่างๆ

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี

มาตรฐานการบัญชี คือ กฎเกณฑ์และวิธีปฏิบัติทางการเงินบัญชี ที่ใช้ในการจัดทำงบการเงิน และวิธีในการนำเสนองบการเงิน ที่ใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานทางบัญชีให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยมีการพัฒนาภายใต้สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ กฎหมาย สังคม และการเมืองของแต่ละประเทศอย่างเหมาะสมและมีเหตุผล จนเป็นหลักการบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป (สภาวิชาชีพบัญชีฯ, ม.ป.ป. อ้างถึงโดย Sompan, ม.ป.ป.)

มาตรฐานการบัญชียังเป็นแนวทางให้นักบัญชีใช้ยึดถือเป็นหลักในการจัดทำบัญชี เพื่อให้เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป โดยมาตรฐานการบัญชีมีความสำคัญดังนี้ (Akarak, ม.ป.ป.)

1) เพื่อให้งบการเงินของบริษัทจัดทำขึ้นภายใต้มาตรฐานการบัญชีเดียวกันโดยไม่มีปัญหาเรื่องความแตกต่างทางมาตรฐานการบัญชี หรือรายงานทางการเงิน

2) เพื่อให้งบการเงินสามารถเปรียบเทียบกันได้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการตัดสินใจ

3) เพื่อให้ผู้สอบบัญชีสามารถตรวจสอบและแสดงความเห็นต่องบการเงินได้

4) มาตรฐานการบัญชีมีผลกระทบต่อคุณภาพของข้อมูลทางการเงิน ทั้งในด้านความสัมพันธ์กัน ความเที่ยงตรง และนำเสนอในสิ่งที่ตั้งใจจะนำเสนอ

5) มาตรฐานการบัญชีมีส่วนสำคัญในการพัฒนาตลาดเงินและตลาดทุน

2.2 แนวคิดมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)

2.2.1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)

“คุณภาพ และความเชื่อถือได้ของข้อมูลทางการเงิน เป็นเสมือนเลือดหล่อเลี้ยงชีวิตของตลาดทุน” การบัญชี เป็นการนำเสนอแก่บริษัท นักลงทุน หน่วยงานกำกับดูแล และบุคคลอื่นๆ ด้วยแนวทางที่เป็นมาตรฐานในการอธิบายผลการดำเนินงานของกิจการ มาตรฐานการบัญชีนำเสนอผู้จัดเตรียมงบการเงินด้วยกฎเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติตามเมื่อมีการจัดเตรียมรายงานทางบัญชี ซึ่งทำให้มั่นใจได้ว่าความเป็นมาตรฐานนี้จะถูกใช้เป็นแนวทางเดียวกันอยู่ทั่วไป (IFRS, ม.ม.ป.)

มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) เป็นมาตรฐานการบัญชีที่ได้รับการพัฒนาขึ้นด้วยความตั้งใจที่จะให้มาตรฐานเหล่านั้นสามารถปฏิบัติได้บนพื้นฐานที่สอดคล้องกันทั่วโลก อันจะทำให้ให้นักลงทุนและผู้ใช้งบการเงินอื่นๆ สามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของบริษัทได้บนพื้นฐานเดียวกันอย่างเป็นสากล (IFRS, ม.ม.ป.)

มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) เป็นมาตรฐานรายงานทางการเงินที่ยอมรับกันในมากกว่า 120 ประเทศทั่วโลก เพื่อให้เป็นหลักสากลที่สร้างแนวทางการทำงานบัญชีและการรายงานทางการเงินของบริษัทต่างๆ ให้เป็นมาตรฐานแบบเดียวกันทั่วโลก มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) เป็นมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดเป็นหลักการ (Principle-Based Standards) ทำให้ต้องมีการวิเคราะห์ ตีความ และตัดสินใจมากขึ้น แต่มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ก็มีส่วนช่วยให้ทั่วโลกมีภาษาบัญชีเดียวกัน (Morgan manager, 2555)

สรุปได้ว่า มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) เป็นแนวทางการทำบัญชีและการรายงานทางการเงินที่จะทำให้ผู้ทำบัญชีปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกัน และทำให้ผู้ที่จะใช้ข้อมูลทางการเงินสามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของบริษัทได้บนพื้นฐานเดียวกันอย่างเป็นสากล

2.2.2 การเกิดขึ้นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)

มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standards: IAS) เป็นมาตรฐานการบัญชีที่ออกโดย International Accounting Standards Committee (IASC) ซึ่งก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2516 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเป็นหน่วยงานในการกำหนด และเผยแพร่มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ เพื่อพัฒนาการรายงานทางการเงินให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ต่อมาในปี พ.ศ. 2542 มีการปรับโครงสร้างคณะกรรมการใหม่โดยแยกออกเป็น IASC Foundation มีหน้าที่ในการบริหารงานทั่วไปและจัดหาเงินทุน และตั้งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ

(International Accounting Standards Board: IASB) ขึ้นมาทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานการบัญชีแทน IASC เดิม ในปี พ.ศ. 2544 IASB ได้รับมอบหน้าที่ในการออกมาตรฐานการบัญชีต่อจาก IASC ดังนั้น หากเป็นมาตรฐานการบัญชีที่ออกในช่วงปี พ.ศ. 2516–2544 หรือมาตรฐานการบัญชีเดิมที่มีการปรับปรุงในช่วงเวลาดังกล่าว ก็จะเรียกว่า IAS (วันชัย ธนากรกิจกุล และชารี สาทรกิจ, 2554, น. 4)

ส่วนมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) นั้นเป็นมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศที่ออกโดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (IASB) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา ซึ่งนอกจากมีหน้าที่ในการออกมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) แล้ว ยังมีหน้าที่ปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ที่ใช้อยู่เดิมด้วย โดยยึดหลักว่า หากเป็นการปรับปรุงที่มีนัยสำคัญก็จะยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม และออกเป็นมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ฉบับใหม่ภายใต้ชื่อ มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) แต่ถ้าวการปรับปรุงนั้นไม่มีนัยสำคัญก็ยังคงเรียกว่า IAS เหมือนเดิม (วันชัย ธนากรกิจกุล และชารี สาทรกิจ, 2554, น. 4)

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard Board: IASB) ได้ก่อตั้ง IFRS Foundation ซึ่งเป็นองค์กรเพื่อประโยชน์สาธารณะ (Public interest organization) ที่ได้รับรางวัลในเรื่องของความโปร่งใส และการมีส่วนร่วม เจ้าหน้าที่ 150 คน มาจากประเทศต่างๆ เกือบ 30 ประเทศ คณะกรรมการ IASB 14 คน ได้รับการแต่งตั้ง และควบคุมดูแลโดย กรรมการ 22 คนจากทั่วโลก (IFRS, ม.ม.ป.)

มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มีผลบังคับใช้มากกว่า 100 ประเทศ รวมทั้งในสหภาพยุโรป และมากกว่าสองในสามของกลุ่มประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ G20 โดยที่กลุ่มประเทศ G20 และองค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ ได้ให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องในการทำงาน และภารกิจเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีระดับสากลของ IASB ปัจจุบันมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ถูกใช้ใน 130 ประเทศทั่วโลก (IFRS, ม.ม.ป.)

2.2.3 ความจำเป็นในการเข้าสู่มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ของประเทศไทย

ในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยยังไม่มีมาตรฐานการบัญชีที่เป็นรูปแบบมาตรฐานสากล โดยเริ่มจากการจัดทำบัญชีจากมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป (GAAP) ของสหรัฐอเมริกา และได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับ International Accounting Standards (IAS) ซึ่งเป็นมาตรฐานการบัญชีของยุโรป เมื่อคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard Board: IASB) มีการกำหนดมาตรฐานบันทึกบัญชีใหม่เพื่อให้โลกมีภาษาบัญชีเดียวกันทั่วโลกคือ มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) (Morgan manager,

2555) โดยในสหภาพยุโรปกำหนดให้ภายในปี 2548 บริษัทจดทะเบียนต้องจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) สำหรับประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ กำหนดให้ภายในปี 2548 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และบริษัทที่จำหน่ายหลักทรัพย์ในตลาดเงินตลาดทุนต้องจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ประเทศสหรัฐอเมริกาที่กำหนดใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ในปี พ.ศ. 2558 (เกียรตินิยม คุณดิสุข และสุชา เจียรนัยกุลวานิช, 2554, น. 178) ประเทศไทยจึงต้องมีการพัฒนามาตรฐานการบัญชีให้สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ดังกล่าว

เนื่องจากการลงทุนระหว่างประเทศมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาตลาดทุนของประเทศไทย หน่วยงานกำกับดูแลจึงผลักดันให้มีการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ในการจัดทำรายงานทางการเงินให้เป็นมาตรฐานเดียวกันเพื่อช่วยให้นักลงทุนสามารถเปรียบเทียบข้อมูลของบริษัทในประเทศต่างๆ ได้ สร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมให้มีการลงทุนระหว่างประเทศมากขึ้น อันจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป

ปลายปี 2548 สภาวิชาชีพบัญชีฯ และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) จึงได้มีข้อตกลงจัดทำมาตรฐานการบัญชีไทย (TAS) และมาตรฐานการรายงานทางการเงินไทย (TFRS) ซึ่งส่วนใหญ่ตีความจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ปรับปรุง 1993, 1997-1999 และ 2005/2006 และสภาวิชาชีพบัญชีฯ จึงได้เริ่มปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) และทยอยประกาศบังคับใช้ ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้ประกาศเริ่มใช้มาตรฐานการบัญชีที่ปรับปรุงตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2554 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 (Morgan manager, 2555)

2.2.4 การปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีไทย (TAS) ให้สอดคล้องกับมาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)

สภาวิชาชีพบัญชีฯ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา 26 พฤษภาคม 2553 และ 15 ธันวาคม 2553 โดยมีผลบังคับใช้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 และ 1 มกราคม 2556 (ตลท., 2011, น. 13-15; pwc., ม.ม.ป.) ตามตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 มาตรฐานการบัญชีไทย ที่ปรับปรุงให้สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

มีผลบังคับใช้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลัง วันที่ 1 มกราคม 2554	
ลำดับ	เรื่อง
1	แม่บทการบัญชี (ปรับปรุง 2552)
2	TAS 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน
3	TAS 2 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ลิขสิทธิ์คงเหลือ
4	TAS 7 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบกระแสเงินสด
5	TAS 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด
6	TAS 10 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน
7	TAS 11 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สัญญาก่อสร้าง
8	TAS 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์
9	TAS 17 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สัญญาเช่า
10	TAS 18 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง รายได้
11	TAS 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน (ไม่อยู่ในมาตรฐาน GAAP ไทย)
12	TAS 23 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม
13	TAS 24 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล หรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
14	TAS 26 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การบัญชี และการรายงานโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน
15	TAS 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวม และงบการเงินเฉพาะกิจการ
16	TAS 28 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมค้า
17	TAS 29 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง
18	TAS 31 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า
19	TAS 33 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง กำไรต่อหุ้น
20	TAS 34 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล
21	TAS 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์
22	TAS 37 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ประมาณการหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น
23	TAS 38 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
24	TAS 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
25	TFRS 2 เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ (ไม่อยู่ในมาตรฐาน GAAP ไทย)
26	TFRS 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ
27	TFRS 5 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก
28	TFRS 6 เรื่อง การสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ (ไม่อยู่ในมาตรฐาน GAAP ไทย)
29	TFRIC 15 เรื่อง สัญญาการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

มีผลบังคับใช้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลัง วันที่ 1 มกราคม 2556	
ลำดับ	เรื่อง
1	TAS 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ (ไม่อยู่ในมาตรฐาน GAAP ไทย)
2	TAS 20 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล
3	TAS 21 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2011, น. 14-15) และ pwc. (ม.ม.ป.)

2.2.5 การปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีไทย (TAS) ให้สอดคล้องกับมาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ฉบับรวมเล่มสีฟ้า (2012 Edition of the Bound Volume of IFRS Blue book)

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีเห็นควรให้กำหนดวันที่มีผลบังคับใช้ของรายงานทางการเงินในแต่ละกลุ่ม ดังนี้ (สภาวิชาชีพบัญชีฯ, 2556)

ตารางที่ 2.2 กำหนดวันที่มีผลบังคับใช้ของรายงานทางการเงินในแต่ละกลุ่ม

	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	วันที่มีผลบังคับใช้กับรายงานทางการเงินที่มีรอบระยะเวลา
กลุ่มที่ 1	มาตรฐานการรายงานทางการเงินไทย (TFRS) มาตรฐานการบัญชีไทย (TAS) การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (TFRIC) และการตีความมาตรฐานการบัญชี (TSIC) ทั้งหมดที่ได้รับการปรับปรุงใหม่ตาม 2012 IFRS (Blue Book)	เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2557 เป็นต้นไป
กลุ่มที่ 2	มาตรฐานการรายงานทางการเงินและมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการรวมกิจการ ได้แก่ (1) IFRS 10 เรื่อง งบการเงินรวม (2) IFRS 11 เรื่อง การร่วมกิจการ (3) IFRS 12 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียในกิจการอื่น (4) IAS 27 เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ (5) IAS 28 เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า รวมทั้ง IFRS 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม	เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2558 เป็นต้นไป

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	วันที่มีผลบังคับใช้กับรายงานทางการเงินที่มีรอบระยะเวลา
กลุ่มที่ 3	มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน ประกอบด้วย TFRS 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินสำหรับประเทศไทยที่จัดทำขึ้นจาก (1) IAS 32 เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (2) IAS 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (3) IFRS 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน ซึ่งแนวปฏิบัติทั้งหมด 5 ฉบับเป็นอิสระจากกันไม่ต้องนำไปปฏิบัติพร้อมกันทั้ง 5 ฉบับ โดยให้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของกิจการ ได้แก่ (1) แนวปฏิบัติเรื่องการแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (2) แนวปฏิบัติเรื่องการรับรู้และวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (3) แนวปฏิบัติ เรื่องอนุพันธ์ทางการเงิน (4) แนวปฏิบัติเรื่องการบัญชีป้องกันความเสี่ยง (5) แนวปฏิบัติเรื่องการเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน มาตรฐานในกลุ่มที่สามนี้ยังประกอบด้วย TFRS 4 เรื่อง สัญญาประกันภัย และ TAS 41 เรื่อง เกษตรกรรม	เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2559 เป็นต้นไป

ที่มา: สภาวิชาชีพบัญชีฯ (2556) และ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2013, น.5)

2.2.6 มาตรฐานการรายงานทางการเงินไทย (TFRS) มาตรฐานการบัญชีไทย (TAS) การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (TFRIC) และการตีความมาตรฐานการบัญชี (TSIC) ทั้งหมดที่ได้รับการปรับปรุงใหม่ตาม 2012 Edition of the Bound Volume of IFRSs Blue Book มีผลบังคับใช้กับรายงานทางการเงินที่มีรอบระยะเวลาเริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2557 เป็นต้นไป

มาตรฐานดังกล่าวแบ่งได้ตามตารางที่ปรากฏด้านล่างดังนี้

ตารางที่ 2.3 มาตรฐานการบัญชี และมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงตาม 2012 Edition
of the Bound Volume of IFRSs

ลำดับ	เรื่อง
1	TAS 1 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน
2	TAS 7 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง งบกระแสเงินสด
3	TAS 12 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ภาษีเงินได้
4	TAS 17 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง สัญญาเช่า
5	TAS 18 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง รายได้
6	TAS 19 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน
7	TAS 21 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
8	TAS 24 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูล เกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
9	TAS 28 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมค้า
10	TAS 31 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า
11	TAS 34 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล
12	TAS 36 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์
13	TAS 38 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
14	TFRS 2 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์
15	TFRS 3 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง การรวมธุรกิจ
16	TFRS 4 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง สัญญาประกันภัย
17	TFRS 5 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก
18	TFRS 8 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน

ที่มา: สภาวิชาชีพบัญชี (2556, น. 115)

ตารางที่ 2.4 มาตรฐานการบัญชี และมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่สอดคล้องตาม 2012
Edition of the Bound Volume of IFRSs

ลำดับ	เรื่อง
1	แม่บทการบัญชี (ปรับปรุง 2552)
2	TAS 2 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินค้าคงเหลือ
3	TAS 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด
4	TAS 10 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน
5	TAS 11 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สัญญาก่อสร้าง
6	TAS 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์
7	TAS 20 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล
8	TAS 23 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม
9	TAS 26 เรื่อง การบัญชีและการรายงาน โครงการผลประโยชน์ภายหลังเกษียณอายุ
10	TAS 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวม และงบการเงินเฉพาะกิจการ
11	TAS 29 เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง
12	TAS 33 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง กำไรต่อหุ้น
13	TAS 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
14	TFRS 6 เรื่อง การสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่

ที่มา: สภาวิชาชีพบัญชีฯ (2556, น. 116)

ตารางที่ 2.5 มาตรฐานการบัญชีไทยที่ใช้อยู่ปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงเลขระบุฉบับเท่านั้นและเป็น
มาตรฐานไทยที่ถือปฏิบัติเดิม

ลำดับ	เรื่อง
1	TAS 101 เรื่อง หนี้สงสัยจะสูญ และหนี้สูญ
2	TAS 103 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของธนาคาร และสถาบันการเงินที่คล้ายคลึงกัน
3	TAS 104 เรื่อง การบัญชีสำหรับการปรับโครงสร้างหนี้ที่มีปัญหา
4	TAS 105 เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน
5	TAS 106 เรื่อง การบัญชีสำหรับกิจการที่ดำเนินธุรกิจเฉพาะด้านการลงทุน
6	TAS 107 เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน

ที่มา: สภาวิชาชีพบัญชีฯ (2556, น. 116)

ตารางที่ 2.6 การตีความมาตรฐานการบัญชี และการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ลำดับ	เรื่อง
1	TSIC 10 เรื่อง ความช่วยเหลือจากรัฐบาล-กรณีที่ไม่มีความเกี่ยวข้องอย่างเฉพาะเจาะจงกับกิจกรรมดำเนินงาน
2	TSIC 15 เรื่อง สัญญาเช่าดำเนินงาน-สิ่งจูงใจให้แก่ผู้เช่า
3	TSIC 25 เรื่อง ภาษีเงินได้-การเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางภาษีของกิจการหรือของผู้ถือหุ้น
4	TSIC 27 เรื่อง การประเมินเนื้อหาสัญญาเช่าที่เพิ่มขึ้นตามรูปแบบกฎหมาย
5	TSIC 29 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลของข้อตกลงสัมปทานบริการ
6	TSIC 31 เรื่อง รายได้-รายการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับบริการโฆษณา
7	TSIC 32 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน-ต้นทุนเว็บไซต์
8	TFRIC 1 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน
9	TFRIC 4 เรื่อง การประเมินว่าข้อตกลงประกอบด้วยสัญญาเช่าหรือไม่
10	TFRIC 5 เรื่อง สิทธิในส่วนได้เสียจากกองทุนการรื้อถอนการบูรณะและการปรับปรุงสภาพแวดล้อม
11	TFRIC 7 เรื่อง การปรับปรุงย้อนหลัง ภายใต้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 29 เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง
12	TFRIC 10 เรื่อง งบการเงินระหว่างกาลและการด้อยค่า
13	TFRIC 12 เรื่อง ข้อตกลงสัมปทานบริการ
14	TFRIC 13 เรื่อง โปรแกรมสิทธิพิเศษแก่ลูกค้า
15	TFRIC 15 เรื่อง สัญญาการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์
16	TFRIC 17 เรื่อง การจ่ายสินทรัพย์ที่ไม่ใช่เงินสดให้แก่เจ้าของ
17	TFRIC 18 เรื่อง การโอนสินทรัพย์จากลูกค้า

ที่มา: สภาวิชาชีพบัญชี (2556, น. 117)

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับตลาดการเงิน

2.3.1 ความหมายของตลาดการเงิน

ตลาดการเงิน หมายถึง ตลาดระหว่างผู้ที่มีเงินทุนเหลือ กับผู้ต้องการเงินทุน โดยมีตัวกลางคือเงินทุน แตกต่างจากตลาดสินค้าและบริการ ซึ่งเป็นตลาดระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายโดยจะทำการแลกเปลี่ยนกันระหว่างสินค้าและบริการกับเงิน (สมาคมบริษัทหลักทรัพย์ไทย, 2556, น. 2)

ตลาดการเงิน (Financial Market) หมายถึง ตลาดที่มีการเคลื่อนไหวของเงินทุนและการแลกเปลี่ยนสินค้าทางการเงินระหว่างผู้ต้องการระดมเงินทุนกับผู้มีเงินลงทุนซึ่งต้องการจะลงทุน

ทั้งยังมีขบวนการในการกำหนดราคาและคำนวณมูลค่า (Pricing and Valuation) ขั้นตอนการซื้อขาย (Trading Procedures) การส่งมอบ (Delivery) และการชำระราคาสินค้า (Settlement) เช่นเดียวกับตลาดอื่น (ตลท., 2556, น. 4)

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า ตลาดการเงิน คือ ตลาดที่อำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนสินค้า หรือบริการระหว่างผู้ที่ต้องการเงินทุนกับผู้ที่มีเงินลงทุน โดยมีตัวกลางในการแลกเปลี่ยนคือ เงินทุน

2.3.2 สมมติฐานประสิทธิภาพของตลาด

สมมติฐานประสิทธิภาพของตลาดแบ่งออกได้เป็นสามรูปแบบคือ 1) แบบอ่อน (Weak Form) 2) แบบกึ่งเข้มแข็ง (Semi-Strong Form) และ 3) แบบเข้มแข็ง (Strong Form) ความแตกต่างของสมมติฐานทั้งสามแบบขึ้นอยู่กับแหล่งของข้อมูลที่ส่งผลกระทบต่อราคาของหลักทรัพย์ในตลาด สมมติฐานประสิทธิภาพของตลาดแบบอ่อนนั้นราคาในตลาดเป็นผลจากราคาหุ้นในอดีต แบบกลางนั้นราคาในตลาดเป็นผลมาจากข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณชน ส่วนแบบเข้มแข็งนั้นราคาตลาดจะสะท้อนถึงข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่ซึ่งหมายถึงรวมถึงข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณชนและข้อมูลภายในบริษัท โดยมีรายละเอียดดังนี้ (สุวพร พรชัย และวรรณรพี บานชื่นวิจิตร, 2556, น. 362-363)

1. ตลาดที่มีประสิทธิภาพแบบอ่อน (weak-form efficiency) ราคาหลักทรัพย์ในอนาคตไม่สามารถพยากรณ์ได้ด้วยราคาในอดีต การทำกำไรเกินกว่าปกติ ไม่สามารถทำได้ในระยะยาวโดยใช้กลยุทธ์การลงทุนบนพื้นฐานของราคาในอดีต การวิเคราะห์ทางเทคนิคเพื่อให้เกิดกำไรเกินกว่าปกติไม่สามารถจะทำได้ แต่สำหรับการวิเคราะห์เชิงพื้นฐานอาจจะยังคงทำได้ นอกจากนี้ราคาหลักทรัพย์ยังไม่ขึ้นอยู่กับราคาก่อนหน้าและไม่มีรูปแบบของราคาหลักทรัพย์

2. ตลาดที่มีประสิทธิภาพแบบกึ่งเข้มแข็ง (semi-strong-form efficiency) ราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงตามข้อมูลข่าวสารที่สาธารณชนได้รับอย่างรวดเร็วและไม่มีอคติ ไม่มีใครสามารถทำกำไรส่วนเกินได้จากข้อมูลข่าวสารที่สาธารณชนได้รับ รวมถึงการวิเคราะห์เชิงพื้นฐาน และการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค

3. ตลาดที่มีประสิทธิภาพแบบเข้มแข็ง (strong form efficiency) ราคาหลักทรัพย์สะท้อนทุกข่าวสารทั้งสาธารณะและภายใน ไม่มีใครสามารถสร้างกำไรส่วนเกินได้ในระยะยาว โดยใช้กฎหมายกีดกันข้อมูลภายในบริษัท เพื่อป้องกันและลงโทษคนวงในของบริษัทใช้ข้อมูลข่าวสารภายในเพื่อทำกำไรเกินกว่าปกติ

2.3.3 โครงสร้างตลาดการเงิน

การแบ่งประเภทของตลาดการเงินทำได้หลายวิธี วิธีที่เป็นที่นิยม คือ การแบ่งตามอายุของสินทรัพย์ทางการเงิน โดยแบ่งออกเป็น ตลาดเงิน และตลาดทุน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (สมาคมบริษัทหลักทรัพย์ไทย, 2556, น. 4-5)

1. ตลาดเงิน (Money Market) เป็นตลาดที่มีการซื้อขายตราสารทางการเงินที่มีอายุไม่เกิน 1 ปี เช่น ตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน บัตรเงินฝาก ตั๋วเงินคลัง เป็นต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระดมทุนไปใช้ในระยะสั้น หรือเพื่อการหมุนเวียนภายในกิจการ

2. ตลาดทุน (Capital Market) เป็นตลาดที่มีการซื้อขายตราสารทางการเงินที่มีอายุมากกว่า 1 ปีขึ้นไป เช่น หุ้นสามัญ หุ้นกู้ พันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น เพื่อนำเงินทุนที่ได้ไปใช้ในการลงทุนโครงการระยะยาวต่างๆ โดยตลาดทุนแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

1) ตลาดแรก (Primary Market) เป็นตลาดที่สินทรัพย์ทางการเงินถูกซื้อขายครั้งแรก ระหว่าง Deficit Spending Unit-DSU (ผู้ต้องการเงิน) กับ Surplus Spending Unit-SSU (ผู้มีเงินเหลือ) โดย DSU เป็นผู้ออกหลักทรัพย์มาขายเพื่อนำเงินที่ได้ไปลงทุนในโครงการลงทุนต่างๆ

2) ตลาดรอง (Secondary Market) เป็นตลาดที่สินทรัพย์ทางการเงินที่ SSU ถือครองอยู่แต่ต้องการขาย ด้วยเหตุผลที่ต้องการได้รับเงินทุน หรือต้องการขายเพื่อทำกำไร จึงต้องหา SSU รายอื่นที่ต้องการลงทุน หรือซื้อสินทรัพย์ทางการเงินนั้นแทน และตลาดรองยังสามารถแบ่งย่อยออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1) ตลาดรองที่เป็นทางการ (Organized Market) คือ ตลาดที่มีการจัดตั้งอย่างเป็นระบบ มีข้อบังคับ กฎเกณฑ์ในการซื้อขายสินทรัพย์ทางการเงิน หรือ หลักทรัพย์ทางการเงินอย่างชัดเจน เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand: SET) ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (Market for Alternative Investment: MAI) ตลาดตราสารหนี้ (Bond Electronic Exchange: BEX) เป็นต้น

2.2) ตลาดรองที่ไม่เป็นทางการ (Over-the-Counter Market) เช่น ตลาดตราสารหนี้สำหรับ Dealers ซึ่งทำการซื้อขายตราสารหนี้ในมูลค่ามากๆ สามารถโทรศัพท์ต่อรองกันเองได้โดยไม่ต้องผ่านหน่วยงานใด

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (Value Relevance of Accounting Information)

ประวัฒน์ เบญญาศรีสวัสดิ์ (2554, น. 10) กล่าวถึง “ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ” (Relevancy) ว่าเป็นหนึ่งในลักษณะเชิงคุณภาพที่สำคัญของข้อมูลทางการเงินเพื่อการตัดสินใจของผู้ใช้

งบการเงิน แม้ว่าข้อหาหรือทางบัญชีเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพของความสัมพันธ์ของการตัดสินใจ ยังคงไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจน แต่มีแบบจำลองทางสถิติที่ถูกอ้างอิงอย่างแพร่หลายในงานวิจัยทางบัญชี เกี่ยวกับเรื่องนี้ที่นำเสนอ โดย Ohlson (1995) ทั้งนี้ Accounting Coach Dictionary (ม.ม.ป.) ให้ความหมายของคำว่า Relevance ว่าในคุณลักษณะเชิงคุณภาพทางการบัญชี Relevance คือความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ทันเวลา ที่มีประโยชน์ มีมูลค่าทางการพยากรณ์ และสร้างความแตกต่างให้แก่ผู้ใช้ในการตัดสินใจ

ทั้งนี้ Barth, Beaver และ Landsman (2000, น. 2) กล่าวถึงคำว่า คุณภาพของข้อมูล (Value relevance) ว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวเลขทางบัญชี และมูลค่าทางการตลาดของหลักทรัพย์ โดยงานวิจัยครั้งแรกที่ทำให้ได้รับรู้ถึงการใช้คำว่า “value relevance” ในการอธิบายความสัมพันธ์นี้คือ Amir, Harris, และ Venuti (1993) (Miller และ Modigliani, 1966 อ้างถึงใน Barth et al., 2000, น. 2) ส่วน Kargin (2013, น. 71) ให้ความหมายของคำว่า Value Relevance ว่าเป็นความสามารถในการเปิดเผยข้อมูลโดยงบการเงิน เพื่อรวบรวมและสรุปผลถึงมูลค่าของกิจการ คุณภาพของข้อมูลสามารถวัดได้ด้วยความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างข้อมูลที่น่าสนใจในงบการเงิน และมูลค่าทางการตลาด หรือผลตอบแทนของหุ้น นอกจากนี้ Francis และ Schipper (1999 อ้างถึงใน Nilsson, 2003, น. 2-3) ยังได้ระบุแนวทางที่แตกต่างกัน 4 แนวทาง เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพของข้อมูลทางการบัญชี (value relevance of accounting information) คือ 1) มุมมองขั้นพื้นฐานของข้อมูล 2) มุมมองด้านการพยากรณ์ของข้อมูล 3) มุมมองด้านข่าวสารของข้อมูล และ 4) มุมมองด้านการวัดคุณภาพของข้อมูล

สรุปโดยทั่วไป ความหมายของคุณภาพของข้อมูลทางบัญชีที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (value relevance of accounting information) มุ่งสนใจไปยังสัดส่วนของผลตอบแทนของหุ้นที่อาจจะได้รับอันเนื่องมาจากการคาดการณ์จากมูลค่าของข้อมูลที่มีอยู่ในรายงานการเงิน (El-Mahdy, 2004 อ้างถึงใน El-Mahdy และ Abdou, 2007, น. 119)

2.5 แบบจำลองการวัดมูลค่า (Valuation Model)

แบบจำลองการวัดมูลค่า (Valuation Model) เป็นแบบจำลองทางสถิติในการวัดคุณภาพของกำไร (Quality of Earnings) ที่ใช้ในการคำนวณหาความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างตัวเลขทางบัญชี และมูลค่าทางการตลาดของหลักทรัพย์ นักวิจัยได้พยายามศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลทางบัญชี คือ กำไรสุทธิ และมูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้น กับราคาและอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยนำปัจจัยต่างๆ ที่สนใจเป็นประเด็นในการศึกษาตามกลุ่มตัวอย่าง และระยะเวลาที่

แตกต่างกัน (อัญชลี วิรุพหัจจรรยา, 2556, น. 93) โดยแบบจำลองการวัดมูลค่า (Valuation Model) ที่สำคัญ และมีการนำไปประยุกต์ใช้ที่ปรากฏในงานวิจัยทั่วไปมีดังต่อไปนี้

2.5.1 แบบจำลองในการวัดคุณภาพของกำไร (Quality of Earnings) ของ Easton and Harris (1991)

Easton and Harris (1991) Model เป็นแบบจำลองการวัดมูลค่าเพื่อหาอัตราส่วนของกำไรทางบัญชีต่อราคาหลักทรัพย์ต้นงวดในการใช้อธิบายอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ซึ่งจากการศึกษาของ Easton and Harris พบว่า กำไรทางบัญชีสามารถอธิบายผลตอบแทนของหลักทรัพย์ได้ (อัญชลี วิรุพหัจจรรยา, 2556, น. 93)

แบบจำลองทางสถิติของ Easton and Harris (1991) เป็นแบบจำลองทางสถิติที่แสดงถึงผลตอบแทนของหุ้น ในรูปความสัมพันธ์ของระดับกำไร และการเปลี่ยนแปลงของกำไร ซึ่งตัวแปรทั้งสองถูกปรับด้วยราคาหุ้น ณ สิ้นปีที่ผ่านมา Easton and Harris (1991) Model วัดระดับกำไร และการเปลี่ยนแปลงในผลตอบแทนของหุ้น ซึ่งสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างกำไร และราคาหุ้นได้ ภายใต้เงื่อนไขที่แตกต่างกัน (Kousenidis et al., 2010, น. 147) มีรูปแบบทางสถิติดังต่อไปนี้

$$Ret_{i,t} = \alpha_0 + \alpha_1 (NI_{i,t} / Pri_{i,t-1}) + \alpha_2 (\Delta NI_{i,t} / Pri_{i,t-1}) + \varepsilon_{i,t}$$

โดยที่

$Ret_{i,t}$	คือ ผลตอบแทนของหุ้นของ บริษัท i ณ เวลา t วัดเฉลี่ยสามเดือนหลังจากสิ้นสุดปีบัญชี
$NI_{i,t} / Pri_{i,t-1}$	คือ รายได้สุทธิ (NI-Net Income) ก่อนหักภาษี และรายการพิเศษของบริษัท i ณ เวลา t (หรือ $NI_{i,t}$)หารด้วยจำนวนหุ้นสามัญที่อยู่ในมือผู้ถือหุ้นที่ปรับด้วยราคาตลาด ณ สิ้นปีที่ผ่านมา (หรือ $Pri_{i,t-1}$)
$\Delta NI_{i,t} / Pri_{i,t-1}$	คือ การเปลี่ยนแปลงในรายได้สุทธิของบริษัท i ณ เวลา t ก่อนหักภาษีและรายการพิเศษ (หรือ $\Delta NI_{i,t}$) หารด้วยจำนวนหุ้นสามัญที่อยู่ในมือผู้ถือหุ้นที่ปรับด้วยราคาตลาด ณ สิ้นปีที่ผ่านมา (หรือ $Pri_{i,t-1}$)
$\varepsilon_{i,t}$	เป็นข้อผิดพลาด ที่เป็นไปตามการแจกแจงแบบปกติ ที่มีค่าเฉลี่ยเป็นศูนย์ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $\sigma\varepsilon$
α	คือ ค่าสัมประสิทธิ์ความลาดชัน

อย่างไรก็ตาม ในปี 1999 Easton ได้ตีความเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่าสัมประสิทธิ์ความลาดชัน α_1 และ α_2 โดยกำหนดสมมติฐานว่าเป็น Clean Surplus Relation (CSR) หรือมูลค่าตามบัญชีสุทธิ ณ วันสิ้นสุดปีที่หักเงินปันผลออกเรียบร้อยแล้ว (ประวัฒน์ เบญญาศรีสวัสดิ์, 2554, น. 12) Easton ระบุว่าค่าสัมประสิทธิ์ความลาดชัน α_1 เป็นตัวกลางทางสถิติเชื่อมโยงระหว่างราคาหุ้น และมูลค่าตามบัญชีของ

ส่วนของเจ้าของต่อหุ้น นอกจากนี้ ค่าสัมประสิทธิ์ความลาดชัน α_2 จะวัดความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างราคาหุ้น และกำไรต่อหุ้น (Kousenidis et al., 2010, น. 147)

2.5.2 แบบจำลองในการวัดคุณภาพของกำไร (Quality of Earnings) ของ Feltham and Ohlson (1995)

Ohlson (1995) นำเสนอผลการวิเคราะห์และอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์และข้อมูลตามบัญชี ซึ่งได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการวิจัยทางด้านบัญชี และมีอิทธิพลต่อการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์และข้อมูลตามบัญชีเป็นอย่างมาก (ประวิทย์ เบญญาศรีสวัสดิ์, 2554, น. 11)

Feltham and Ohlson (1995) Model เป็นแบบจำลองทางสถิตินำเสนอรูปแบบความสัมพันธ์ที่ชัดเจนของมูลค่าตามบัญชีของส่วนของเจ้าของและกำไร กับราคาหุ้น แนวคิดที่อยู่เบื้องหลังรูปแบบนี้มีหลักฐานเริ่มแรกปรากฏอยู่ใน Preinreich (1938) อย่างไรก็ตาม Feltham และ Ohlson (1995) ได้เสนอแบบจำลองการวิเคราะห์ทางทฤษฎีที่เป็นรูปธรรม โดยมีสมการทางสถิติ ดังต่อไปนี้ (Kousenidis et al., 2010, น. 147-148)

$$Pri_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 BVPS_{i,t} + \beta_2 EPS_{i,t} + \omega_{i,t}$$

โดยที่

$Pri_{i,t}$	คือ ราคาหุ้นของบริษัท i ณ เวลา t
$BVPS_{i,t}$	คือ มูลค่าตามบัญชีของส่วนของเจ้าของต่อหุ้นของบริษัท i ณ เวลา t หากด้วยจำนวนหุ้นสามัญที่อยู่ในมือผู้ถือหุ้น
$EPS_{i,t}$	คือ กำไรสุทธิหารด้วยจำนวนหุ้นสามัญที่อยู่ในมือผู้ถือหุ้นของบริษัท i ณ เวลา t
$\omega_{i,t}$	คือ ข้อผิดพลาดที่เป็นไปตามการแจกแจงแบบปกติที่มีค่าเฉลี่ยเป็นศูนย์ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน σ
β	คือ ค่าสัมประสิทธิ์ความลาดชัน

Feltham and Ohlson (1995) Model เป็นการวัดระดับค่าเฉลี่ยของค่าความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างมูลค่าตามบัญชีของส่วนของเจ้าของ กำไร และราคาหุ้น สอดคล้องกับ Easton (1999) Model โดยค่าสัมประสิทธิ์ความลาดชัน α_1 จะเท่ากับ β_1 และค่าสัมประสิทธิ์ความลาดชัน α_2 จะเท่ากับ β_2 (Kousenidis et al., 2010, น. 147-148)

2.5.3 แบบจำลองในการวัดคุณภาพของกำไร (Quality of Earnings) ของ Jones (1991)

Jones (1991) Model เป็นแบบจำลองที่ใช้วัดการจัดการกำไร โดยมีแนวคิดที่ว่ารายได้เป็นรายการพึงรับพึงจ่ายจากการดำเนินงานปกติทางธุรกิจ (Non-Discretionary Accruals) การคำนวณหารายการพึงรับพึงจ่ายจากดุลยพินิจฝ่ายบริหาร (Discretionary Accruals) โดยการนำรายการพึงรับพึงจ่ายจากการดำเนินงานทางธุรกิจลบจากรายการพึงรับพึงจ่ายรวม (คັນสนีย์ ศรีวรเดชไพศาล, 2549, น. 10) และผลต่างระหว่างกระแสเงินสดจากกิจกรรมการดำเนินงานและกำไรตามเกณฑ์คงค้างอาจเป็นผลมาจากรายการดำเนินงานตามปกติของธุรกิจ หรือจากการใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารในการจัดการตัวเลขกำไร การพิจารณาการจัดการกำไรจะดูจากค่า Discretionary Accruals ในกรณีที่มียอดบวกบ่งบอกถึงการจัดการตัวเลขกำไรให้สูงขึ้น หากมีค่าเป็นลบจะบ่งบอกถึงการจัดการตัวเลขกำไรให้ลดลง (ปาริชาติ มณีมัย และคັນสนีย์ ศรีวรเดชไพศาล, 2552, น. 3)

Jones (1991) Model เป็นแบบจำลองที่ควบคุมผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของบริษัทในการดำเนินงานตามปกติ (nondiscretionary accruals) แบบจำลองของ Jones (1991) มีรูปแบบทางสถิติดังนี้ (Dechow, Sloan และ Sweeney, 1995, น. 198-199)

$$NDA_t = \alpha_1(1/A_{t-1}) + \alpha_2(\Delta REV_t) + \alpha_3(PPE_t)$$

โดยที่

ΔREV_t คือ รายรับในปีที่ t ลบรายได้ในปีที่ $t-1$ วัดจากสินทรัพย์ทั้งหมดในปีที่ $t-1$

PPE_t คือ ราคาเบื้องต้นของอาคาร ที่ดิน และอุปกรณ์ (gross property plant and equipment) วัดจากสินทรัพย์ทั้งหมดในปีที่ $t-1$

A_{t-1} คือ สินทรัพย์ทั้งหมดในปีที่ $t-1$

$\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3$ คือ ตัวแปรที่กำหนดเฉพาะของบริษัท (firm-specific parameters)

ค่าโดยประมาณของตัวแปรเฉพาะของบริษัท ซึ่งคือ $\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3$ สร้างขึ้นในช่วงเวลาที่ประมาณการโดยใช้แบบจำลองทางสถิติต่อไปนี้

$$TA_t = a_1(1/A_{t-1}) + a_2(\Delta REV_t) + a_3(PPE_t) + u_t$$

โดยที่

a_1, a_2 และ a_3 แสดงถึงค่า OLS (Ordinary Least Square) ของ $\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3$

TA คือ total accruals คัดจากสินทรัพย์รวมของงวดที่ผ่านมา

2.5.4 แบบจำลองในการวัดคุณภาพของกำไร (Quality of Earnings): The Modified Jones Model (1995)

Modified Jones model (1995) เป็นแบบจำลองที่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของ Jones model (1991) ที่เสนอโดย Dechow et al. (1995) เพื่อแยกการรับรู้กำไรที่แท้จริงจากการดำเนินงานปกติทางธุรกิจ (Non-Discretionary Accruals) และรายการรับรู้กำไรที่แท้จริงจากการใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร (Discretionary Accruals) โดยแบบจำลอง Modified Jones ได้มีการลบการเปลี่ยนแปลงของลูกหนี้จากการเปลี่ยนแปลงของรายได้ ข้อดีของแบบจำลอง Modified Jones เป็นการประมาณค่ารายการรับรู้กำไรที่แท้จริงโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารจากรายการรับรู้กำไรทั้งหมด และมีการปรับลูกหนี้ออกจากรายได้เนื่องจากฝ่ายบริหารสามารถจัดการกำไรโดยรับรู้รายได้จากการขายเชื่อได้ (ศันสนีย์ ศรีวรเดชไพศาล, 2549, น. 14)

Dechow et al. (1995) ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบจำลองทางสถิติในการวิเคราะห์เชิงประจักษ์ เพื่อจัดข้อผิดพลาดจากแนวโน้มการคาดคะเนของ Jones Model (1991) ที่อาจเกิดขึ้นเมื่อมีการใช้ดุลยพินิจในการจัดการรายได้ ใน Modified Jones Model (1995) การประมาณค่ารายการตามเกณฑ์รับรู้กำไรที่แท้จริงจากการดำเนินงานตามปกติของธุรกิจจะประมาณสำหรับช่วงระยะเวลาที่จัดการกำไร แบบจำลอง Modified Jones Model (1995) มีรูปแบบทางสถิติดังนี้ (Dechow et al., 1995, น. 199)

$$NDA_t = \alpha_1(1/A_{t-1}) + \alpha_2(\Delta REV_t - \Delta REC_t) + \alpha_3(PPE_t)$$

โดยที่

ΔREV_t คือ ลูกหนี้สุทธิในปีที่ t ลบลูกหนี้สุทธิในปีที่ $t-1$ วัดจากสินทรัพย์รวมในปีที่ $t-1$

$\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3$ คือค่าที่ได้จาก Original Jones Model (1991)

2.5.5 แบบจำลองในการวัดคุณภาพของกำไร (Quality of Earnings) ของ Dechow-Dichev (2002)

Dechow and Dichev (2002) ได้เสนอแนวทางการหารายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ (Non-discretionary Accruals) โดยตัวแบบจะทำการคำนวณหารายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจด้วยการประมาณการจากกระแสเงินสดในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยมีแนวคิดว่าการที่กิจการลงบันทึกรายการ แสดงว่ากิจการคาดหวังว่าจะต้องได้รับหรือจ่ายกระแสเงินสดในอนาคต หรือ ต้องบันทึกเมื่อมีการรับหรือจ่ายเงินสดล่วงหน้า ดังนั้นกระแสเงินสดในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตจึงน่าจะสามารถใช้ประมาณการรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจได้ (ภัสรา พิริยมนันท์, 2554, น. 13-14)

Dechow and Dichev (2002) Model เป็นแบบจำลองที่ใช้วัดผลการดำเนินงานในแต่ละงวดบัญชี (measure accruals) โดยถือเสมือนเป็นการเปลี่ยนแปลงทุนดำเนินการ (working capital) ซึ่งมีแบบจำลองทางสถิติดังนี้ (Herly, 2012, น. 23-24)

$$\Delta WC_{it} = \beta_0 + \beta_1 CFO_{it-1} + \beta_2 CFO_{it} + \beta_3 CFO_{it+1} + \varepsilon_{it}$$

โดยที่

ΔWC_{it} คือ ทุนดำเนินการในปีที่ t ลบด้วยรายได้ในปีที่ $t-1$ ของบริษัท i , คิดจากสินทรัพย์รวมของงวดที่ผ่านมา

CFO_{it} คือ กระแสเงินสดจากการดำเนินงานในปีที่ t ของบริษัท i , คิดจากสินทรัพย์รวมของงวดที่ผ่านมา

2.5.6 แบบจำลองในการวัดคุณภาพของข้อมูลทางบัญชี ของ Gastón et al. (2010)

แบบจำลองในการวัดคุณภาพของข้อมูลทางบัญชีของ Gastón et al. (2010) เป็นแบบจำลองอย่างง่ายที่ใช้ศึกษาผลกระทบของการนำมาตราฐาน IFRS มาใช้ในประเทศสเปน โดยพิจารณาตัวเลขทางบัญชีและอัตราส่วนทางการเงิน ในงบการเงิน ซึ่งประกอบด้วยงบแสดงฐานะการเงินและงบกำไรขาดทุน อันได้แก่สินทรัพย์หมุนเวียน สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน สินทรัพย์ทั้งหมด ส่วนของเจ้าของ หนี้สินหมุนเวียน หนี้สินไม่หมุนเวียน และหนี้สินรวม กำไรขั้นต้น และกำไรสุทธิ รวมทั้ง อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ผลตอบแทนของสินทรัพย์ และผลตอบแทนของส่วนของเจ้าของ

นอกจากนี้ยังได้ ศึกษาผลกระทบของการนำมาตราฐาน IFRS มาใช้ โดยพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีและมูลค่าตามราคาตลาด ที่เป็นผลมาจากการจัดทำบัญชีภายใต้มาตรฐานเดิม และ ภายใต้มาตรฐาน IFRS โดยเปรียบเทียบมูลค่าตามบัญชี (Book Value) ที่วัดจากส่วน of เจ้าของทั้งหมด (Total equity) ที่จัดทำภายใต้มาตรฐานการบัญชีเดิม และภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) กับ มูลค่าตามราคาตลาด (Market Value) ที่วัดจากตัวเลขมูลค่าตามราคาตลาด (Market capitalization) โดยใช้แบบจำลอง ดังนี้

$$LOCAL_{GAAP} = [Book_{Local GAAP} / Market Value]$$

$$IFRS = [Book_{IFRS} / Market Value]$$

โดยที่

$$Book_{Local GAAP} = \text{มูลค่าตามบัญชีภายใต้มาตรฐานการบัญชีเดิม}$$

$$Book_{IFRS} = \text{มูลค่าตามบัญชีภายใต้มาตรฐาน IFRS}$$

Market Value = มูลค่าตามราคาตลาด

สรุปการวัดมูลค่าจากแบบจำลอง (Valuation Model)

Easton และ Harris (1991) Model และ Feltham และ Ohlson (1995) Model เป็นแบบจำลองทางสถิติที่ใช้วัดมูลค่าผลตอบแทนของหุ้นในรูปความสัมพันธ์ของระดับกำไร และการเปลี่ยนแปลงของกำไร โดย Easton และ Harris (1991) เป็นแบบจำลองทางสถิติในรูปของผลตอบแทน (Return Model) ขณะที่ Feltham และ Ohlson (1995) เป็นแบบจำลองทางสถิติในรูปของราคา (Price Model) (Halonen, Pavlovic และ Persson, 2013, น. 2)

สำหรับ Jones (1991) Model เป็นแบบจำลองทางสถิติที่ใช้วัดการจัดการกำไร โดยมีแนวคิดว่ารายได้เป็นรายการพึงรับพึงจ่ายจากการดำเนินงานปกติทางธุรกิจ (Non-Discretionary Accruals) และผลต่างระหว่างกระแสเงินสดจากกิจกรรมการดำเนินงานและกำไรตามเกณฑ์คงค้าง อาจเป็นผลมากรายการดำเนินงานตามปกติของธุรกิจ หรือจากการใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารในการจัดการตัวเลขกำไร ซึ่ง Dechow et al. (1995) ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบของ original Jones model (1991) ไปเป็น Modified Jones Model เพื่อแยกรายการพึงรับพึงจ่ายจากการดำเนินงานปกติทางธุรกิจ (Non-Discretionary Accruals) และรายการพึงรับพึงจ่ายจากการใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร (Discretionary Accruals) โดยแบบจำลอง Modified Jones (Dechow et al., 1995) ได้มีการลบการเปลี่ยนแปลงของลูกหนี้จากการเปลี่ยนแปลงของรายได้ ส่วน Dechow and Dichev (2002) Model เป็นแบบจำลองการคำนวณหารายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ (Non-discretionary Accruals) เช่นเดียวกับ Jones (1991) Model แต่เป็นการวัดมูลค่าด้วยการประมาณการจากกระแสเงินสดในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

ส่วนงานวิจัยของ Gastón et al. (2010) นั้น จะใช้แบบจำลองอย่างง่ายในการวัดอัตราส่วนแสดงความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าตามบัญชี (Book Value) และมูลค่าตามราคาตลาด (Market value) โดยเปรียบเทียบอัตราส่วนก่อนและหลังการปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะใช้แบบจำลองของ Gastón et al. (2010) ในการศึกษาว่าข้อมูลทางบัญชีให้คุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับตัดสินใจหรือไม่ โดยเปรียบเทียบก่อนและหลังการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มาปรับใช้ โดยจะนำผลลัพธ์ที่ได้จากแบบจำลองมาประกอบการอธิบายผลของงานวิจัย

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตามที่คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard Board: IASB) มีการกำหนดมาตรฐานการบันทึบบัญชีใหม่เพื่อให้ใช้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วโลก คือมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) โดยในสหภาพยุโรปกำหนดให้ภายในปี 2548 บริษัทจดทะเบียนต้องจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) และประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศไทย ได้ทยอยปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีของประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานดังกล่าว และประกาศใช้มาตามลำดับ จึงมีงานวิจัยที่ศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงการใช้มาตรฐานการบัญชีจากมาตรฐานเดิมไปเป็นมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) โดยใช้แบบจำลองการวัดมูลค่า (Value Relevance Model) ที่เคยมีการศึกษาการวัดมูลค่าของกิจการในเชิงประจักษ์ และสร้างแบบจำลองทางสถิติไว้ รวมทั้งการศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของงบการเงินและอัตราส่วนต่างๆ ทางการเงิน เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์และประโยชน์ของข้อมูลทางบัญชีภายหลังการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) จากการทบทวนวรรณกรรม ได้มีผู้ศึกษาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ดังกล่าว ซึ่งขอยกตัวอย่างการศึกษามาโดยสังเขป โดยแยกตามลักษณะการแบ่งช่วงเวลาศึกษาข้อมูลก่อนและหลังการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ดังนี้

2.6.1 งานวิจัยที่ศึกษาข้อมูลเปรียบเทียบก่อนและหลังการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)

มีผู้ศึกษาผลกระทบจากการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มาใช้ในการจัดทำงบการเงินโดยทำการศึกษาเป็นช่วง เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดทำรายงานโดยใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ดังต่อไปนี้

ในประเทศไทย ได้มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ที่มีต่อประโยชน์ของข้อมูลทางบัญชี ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย Karapınar และ Hevas (2009) ศึกษาความสัมพันธ์ของรายได้ และมูลค่าตามบัญชี ผลการศึกษาพบว่า การใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าของกำไรสุทธิตามงบการเงินรวม และมูลค่าทางบัญชีของงบการเงิน แม้ว่าจะไม่มีผลกระทบต่อบงการเงินที่แยกกัน และตัวเลขรวมทางบัญชีมีมูลค่ามากกว่าการแยกกัน ทั้งในระยะเวลาก่อนและหลังการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) และเด่นชัดมากขึ้นหลังการใช้ มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) การแยกรายได้สุทธิเพิ่มความสามารถในการอธิบายกำไรโดยใช้ตัวแบบ Earning-book

value capitalization (EBVC) model สุดท้ายแม้ว่าความสามารถในการอธิบายโดยรวมโดยใช้ตัวแบบจะเพิ่มขึ้น แต่ความสามารถในการอธิบายเนื้อหาส่วนเพิ่มของทั้งรายได้สุทธิและรายได้ทางการเงินกลับลดลง

นอกจากนี้ Kousenidis, Ladas และ Negakis (2010) ยังได้ศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของข้อมูลทางบัญชี ในช่วงเวลาก่อนและหลังการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) โดยใช้แบบจำลองของ Easton and Harris (1991) และ Feltham and Ohlson (1995) กลุ่มตัวอย่างคือบริษัทในประเทศกรีซ ผลของการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผลกระทบของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ลดเนื้อหาข้อมูลส่วนเพิ่มของมูลค่าตามบัญชีของผู้ถือหุ้นสำหรับราคาหุ้น อย่างไรก็ตามเนื้อหาข้อมูลส่วนเพิ่มของผลกำไรเพิ่มขึ้นสำหรับระยะเวลาหลังใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ผลลัพธ์นี้สามารถอธิบายได้โดยการนำหลักมูลค่ายุติธรรมของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มาใช้ ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในมูลค่าตามบัญชีแต่ไม่ใช่ในผลกำไร

ส่วนในประเทศเคนยา Outa (2011) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มาใช้ ส่งผลต่อคุณภาพทางบัญชีของบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศเคนยา คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (IASB) มีวัตถุประสงค์ว่าผลกระทบที่เป็นประโยชน์จากการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) จะรวมถึงความโปร่งใส คุณภาพการบัญชี และการลดลงของต้นทุนเงินทุน จากสมมติฐานเหล่านี้ การศึกษาครั้งนี้ใช้การวัดคุณภาพทางบัญชี คือ การจัดการกำไร (Earning Management) การรับรู้ขาดทุนอย่างทันเวลา (Timely loss recognition) และมูลค่าของกิจการที่อยู่ในรูปของราคาหุ้น เทียบกับรายงานในงบการเงิน (value relevance) เพื่อดูว่าการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) นำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพทางบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในประเทศเคนยาหรือไม่ วิธีที่ใช้ในการศึกษาใช้ตัวชี้วัดคุณภาพการจัดการทางบัญชีที่ได้มีการศึกษามาก่อนแล้ว ซึ่งส่วนใหญ่คือการจัดการกำไร การรับรู้ขาดทุนอย่างทันเวลา และมูลค่าของกิจการ ผลการศึกษาพบว่า สามในแปดตัวชี้วัดแสดงให้เห็นว่ามีคุณภาพดีขึ้นอย่างมีขอบเขต ในขณะที่ห้าตัวชี้วัดระบุว่ามีการปรับตัวลดลงอย่างมีขอบเขต

ในสหราชอาณาจักร Brochet, Jagolinzer และ Riedl (2011) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการบังคับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มาใช้ในการเปรียบเทียบงบการเงิน โดยศึกษาจากการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลในงบการเงินของบริษัทในสหราชอาณาจักร ซึ่งมาตรฐานการทำบัญชีได้รับการพิจารณาว่ามีความคล้ายคลึงกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) (Bae et al., 2008 อ้างถึงใน Brochet et al., 2011, น. 1) ถ้าการ

นำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มาใช้ช่วยปรับปรุงการเปรียบเทียบการเงินระหว่างบริษัท ก็สามารถคาดการณ์ได้ว่าการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) จะลดการใช้ข้อมูลข่าวสารจากสองตัวกลาง คือ ผู้รู้ข้อมูลภายใน (insider purchases) และคำแนะนำจากนักวิเคราะห์ (analyst recommendation upgrades) ผลการศึกษายืนยันถึงการคาดการณ์นี้ โดยเฉพาะผลตอบแทนที่ผิดปกติจากข้อมูลส่วนตัวของสองตัวกลาง จะลดลงเนื่องจากการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มาใช้ ผลที่ได้รับมีความคล้ายคลึงกันสำหรับ subsamples ที่ต่อไปจะมีการลดลงในการใช้ข้อมูลส่วนตัว เนื่องจากการใช้ข้อมูลจากงบการเงินเปรียบเทียบมากขึ้น สำหรับบริษัทที่มีรายการกระทบยอดระหว่างมาตรฐาน UK GAAP และ IFRS ในปริมาณที่ต่ำ และบริษัทที่มีสภาพแวดล้อมข้อมูลที่มีคุณภาพสูงกว่าในอดีต นั่นคือผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มาใช้ซึ่งจะนำไปสู่การใช้งบการเงินเปรียบเทียบ

การศึกษาผลกระทบของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ได้มีการขยายไปยังประเทศตุรกี โดย Karğın (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ที่มีต่อประโยชน์ของข้อมูลทางบัญชีในช่วงเวลา ก่อนและหลังการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มาประยุกต์ใช้สำหรับบริษัทจดทะเบียนตุรกี ศึกษาระหว่างปี 1998-2011 โดยใช้ Ohlson model (1995) กล่าวคือ มูลค่าตลาดมีความสัมพันธ์กับมูลค่าตามบัญชี และกำไรต่อหุ้น มูลค่าตามบัญชีโดยรวมมีประโยชน์ในการกำหนดมูลค่าตลาดหรือราคาหุ้น ผลการศึกษาพบว่า ประโยชน์ของข้อมูลทางการเงินมีการปรับปรุงดีขึ้นในช่วงหลังการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) (2005-2011) เมื่อพิจารณามูลค่าตามบัญชี ในขณะที่การปรับปรุงประโยชน์ของข้อมูลทางด้านผลตอบแทนไม่เป็นที่สังเกต

นอกจากนี้ งานวิจัยของ Ames (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มาใช้อย่างเต็มรูปแบบในปี 2005 ของประเทศแอฟริกาใต้ สำหรับบริษัทจดทะเบียน เป็นการศึกษาผลกระทบจากการปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) กับคุณภาพทางการเงิน โดยได้นิยาม คุณภาพทางการเงินว่าคุณภาพของผลประกอบการ (earnings quality) และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (value relevance) โดยมีสมมติฐานว่าทั้งคุณภาพของผลประกอบการและคุณภาพของข้อมูลทางบัญชี จะเพิ่มขึ้นหลังจากการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพของผลประกอบการไม่ได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญภายหลังการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) นอกจากนั้นยังพบว่าค่าความสัมพันธ์ของ

องค์ประกอบของงบแสดงฐานะการเงินที่สำคัญมีการเปลี่ยนแปลงหลังการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)

การศึกษาผลกระทบของการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ที่มีต่อความสัมพันธ์ของรายได้ และมูลค่าตามบัญชี ได้มีการวิจัยโดย Chebaane และ Othman (2014) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ที่มีต่อความสัมพันธ์ของรายได้ และมูลค่าตามบัญชี จากการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ผลกระทบของ IFRS เป็นไปในแง่บวกสำหรับประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายจารีตประเพณี ซึ่งมีระดับของการเปิดกว้างทางเศรษฐกิจจากภายนอกสูง มีการคุ้มครองผู้ลงทุนที่เข้มแข็ง ให้ความคุ้มครองเต็มรูปแบบต่อผู้ถือหุ้นส่วนน้อย และเป็นตลาดทุนที่มีความซับซ้อน

การศึกษาผลกระทบของการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ที่มีอุตสาหกรรมการเงิน ได้มีงานวิจัยของ Umoren และ Enang (2015) ที่ศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ของธนาคารที่จดทะเบียนในประเทศไนจีเรีย 12 ธนาคาร โดยใช้ตัวเลขจากงบการเงินของปี 2010 และ 2011 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) และปี 2012 และ 2013 ซึ่งเป็นช่วงหลังการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) เครื่องมือในการศึกษาใช้ Ohlson (1995) Model และสถิติเชิงพรรณนาและวิธีการถดถอยแบบกำลังน้อยที่สุด (Least-squares regression) เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ต่อคุณภาพการบันทึกบัญชี ผลการศึกษาพบว่า มูลค่าหุ้น (equity value) และผลประกอบการ (earnings) ของธนาคารมีความสัมพันธ์ที่เป็นประโยชน์กับราคาหุ้นภายใต้การใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มากกว่าภายใต้การใช้มาตรฐาน Nigerian SAS กำไรต่อหุ้นเพิ่มมูลค่าขึ้นสัมพันธ์กับช่วงระยะเวลาหลังการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ในขณะที่มูลค่าตามบัญชีของผู้ถือหุ้นต่อหุ้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้นน้อยกว่าในช่วงระยะเวลาหลังการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ซึ่งอาจหมายความว่ารายงานผลประกอบการของธนาคารพาณิชย์ไนจีเรียได้กลายเป็นข้อมูลเพิ่มเติมให้กับนักลงทุนในการกำหนดมูลค่าของธนาคารภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)

2.6.2 งานวิจัยที่ศึกษาข้อมูลหลังการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)

ผู้วิจัยในต่างประเทศได้ทำการศึกษาผลกระทบจากการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มาใช้ในการจัดทำการเงิน โดยทำการศึกษาในช่วงเวลาหลังใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) แล้ว งานวิจัยมีดังต่อไปนี้

ในประเทศสาธารณรัฐอาหรับเอมิเรตส์ Alali และ Foote (2009) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของข้อมูลทางการเงินที่จัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ในตลาดหลักทรัพย์อาบูดาบี (Abu Dhabi Stock Exchange - ADX) โดยใช้แบบจำลองทางสถิติของ Easton and Harris (1991) และ Ohlson (1995) และใช้ข้อมูลการตลาดรายเดือน จากปี 2000-2006 การศึกษานี้เป็นการสำรวจประโยชน์ของข้อมูลทางการเงินของบริษัทที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์อาบูดาบี ผลการศึกษาโดยรวมแสดงให้เห็นว่าผลกำไรวัดโดยราคาในช่วงเวลาเริ่มต้น (earnings scaled by beginning of period price) มีผลเชิงบวกกับผลตอบแทนสะสม (cumulative returns) อย่างมีนัยสำคัญ กำไรต่อหุ้น และมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น มีผลเชิงบวกกับราคาต่อหุ้นอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังพบว่าประโยชน์ของข้อมูลทางการเงินมีการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่เริ่มการเปลี่ยนแปลงของตลาดในปี 2000

ส่วนในประเทศสวีเดน Halonen, Pavlovic และ Persson (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของรายงานทางการเงิน และผลกระทบต่อราคาหุ้นในประเทศสวีเดน หลังจากการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มาใช้ใน ปี 2005 เพื่อที่จะวัดถึงประโยชน์ ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลทางการเงิน และราคาหุ้นจาก OMX Large Cap ระหว่าง ปี 2007-2010 ตัวอย่างประกอบด้วย บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ Nasdaq OMX Stockholm โดยบริษัทจดทะเบียนใน Nasdaq OMX จะถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ Large Cap, Mid Cap และ Small Cap ตัวประมาณค่า OLS (วิธีการถดถอยเชิงเส้นแบบ Ordinary Least Square-OLS) ใช้จากอัตราส่วนทางการเงินที่คำนวณจากข้อมูลทางการเงิน การวิจัยใช้วิธีการของ Ohlson's model (1995) ผลการศึกษาพบว่า ประโยชน์จากงบแสดงฐานะการเงินวัดจากมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้นมีเพิ่มขึ้น ข้อมูลทางการเงินจากงบกำไรขาดทุนที่วัดจากกำไรต่อหุ้น มีประโยชน์เพิ่มขึ้นตลอดช่วงระยะเวลาที่ศึกษา แต่ความสำคัญกลับลดลง ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่า ข้อมูลทางการเงินอธิบายได้ถึงสัดส่วนที่สูงขึ้นของราคาหุ้น

2.6.3 งานวิจัยที่ศึกษาข้อมูลเปรียบเทียบปีที่ทำรายงานทางการเงินภายใต้มาตรฐานเดิม และมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)

ผู้วิจัยในต่างประเทศได้ทำการศึกษาผลกระทบจากการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มาใช้ โดยการศึกษาเปรียบเทียบงบการเงินของปีสุดท้ายที่ใช้มาตรฐานเดิม กับงบการเงินที่ได้ปรับเป็นมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ซึ่งแสดงไว้ในงบการเงินของปีถัดไป ดังนี้

จากการที่ สหภาพยุโรปออกกฎข้อบังคับที่ 1606/2002 ให้กลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหุ้นยุโรป ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) Callao, Jarne และ

Laínez (2007) ได้ศึกษาเปรียบเทียบคุณค่าของข้อมูลบัญชีในงบการเงินหลังการปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ในประเทศสเปน ทั้งนี้ งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาบริษัทใน IBEX-35 ซึ่งเป็น benchmark stock market index ในกรุงมาดริด ประเทศสเปน โดยมุ่งเน้นไปที่ผลกระทบของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ด้านการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของการรายงานทางการเงินตามมาตรฐานของสเปน โดยการหาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างตัวเลขบัญชีและอัตราส่วนทางการเงินภายใต้มาตรฐานรายงานทางการเงินทั้งสองชุด คือมาตรฐานการบัญชีของสเปน และมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ผลการศึกษาพบว่า การเปรียบเทียบได้รับผลกระทบในทางลบถ้าทั้งมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) และมาตรฐานการบัญชีของท้องถิ่นถูกนำไปใช้ในประเทศเดียวกันในเวลาเดียวกัน แต่การทำมาตรฐานในท้องถิ่นให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลก็เป็นสิ่งเร่งด่วน นอกจากนี้ยังพบว่ายังไม่มีมีการปรับปรุงด้านความคุ้มค่าของการรายงานทางการเงินให้กับผู้ลงทุนในตลาดหุ้นในท้องถิ่น เพราะช่องว่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีและมูลค่าตามตลาดจะกว้างขึ้นเมื่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ถูกนำมาใช้ ในขณะที่ยังไม่มี การได้รับประโยชน์จากการรายงานทางการเงินในระยะสั้น แต่ประโยชน์จากการใช้รายงานทางการเงินอาจดีขึ้นในระยะกลางถึงระยะยาว

งานวิจัยบางงานได้ทำการเปรียบเทียบประโยชน์ของข้อมูลทางบัญชีในสองประเทศ ดังเช่น Gastón, García, Jarne และ Gadea (2010) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ผลกระทบเชิงปริมาณของการปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ครั้งแรกในปี 2005 เพื่อวิเคราะห์ว่าประโยชน์ของข้อมูลทางบัญชีเพิ่มสูงขึ้น ภายใต้การปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มากกว่าข้อมูลในงบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐาน GAAP ที่ประเทศนั้นใช้อยู่ สำหรับการตัดสินใจของนักลงทุนในตลาดหุ้นหรือไม่ การศึกษาเปรียบเทียบผลในสเปนและในสหราชอาณาจักร ที่ระบบบัญชีแบบดั้งเดิมของทั้งสองประเทศถูกพิจารณาว่าอยู่ในกลุ่มที่ตรงกันข้ามอย่างชัดเจน ตัวอย่างประกอบด้วยกลุ่มบริษัทจดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์มาดริด (Madrid Stock Exchange General Index - IGBM) และ ตลาดหลักทรัพย์ไฟแนนเชียลไทม์ (Financial Times Stock Exchange Index 100 - FTSE 100) ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบเชิงปริมาณมีนัยสำคัญในทั้งสองประเทศ และมีสูงกว่าในสหราชอาณาจักร ซึ่งขัดกันกับที่คาดไว้ นอกจากนี้ยังสังเกตเห็นว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มีผลกระทบทางลบของประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทั้งสองประเทศ แม้ว่าผลกระทบนี้จะมีผลอย่างมีนัยสำคัญในประเทศสเปนเท่านั้น

ในส่วนของ Clarkson, Hanna, Richardson และ Thompson (2011) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบผลกระทบของการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ในยุโรปและออสเตรเลีย ในความสัมพันธ์ของมูลค่าตามบัญชีและรายได้สำหรับการประเมินมูลค่าส่วนของผู้ถือหุ้นของกลุ่มตัวอย่างคือบริษัท 3,488 บริษัท จากประเทศในยุโรปและออสเตรเลีย จาก 3 ประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายจารีตประเพณี (Common Law) และ 12 ประเทศที่ใช้ระบบประมวลกฎหมาย (Code Law) ที่เริ่มใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ในปี 2005 ซึ่งสามารถเปรียบเทียบตัวเลขจากรายงานปี 2004 ก่อนใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) กับตัวเลขจากรายงานปี 2004 ที่นำเสนอตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ในปี 2005 เป็นตัวเลขเปรียบเทียบ ศึกษาไขว้ระหว่าง Earning Per Share (EPS) และ Book Value Per Share (BVPS) ดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้รูปแบบการกำหนดราคาเชิงเส้นแบบดั้งเดิม (Traditional linear pricing models) ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติและมีผลเป็นลบ เหมือนกับที่ได้จากการวิเคราะห์ในรูปแบบไม่เชิงเส้น (Nonlinearities) นอกจากนี้ยังเพิ่มขึ้นแบบไม่เป็นเชิงเส้นในข้อมูลที่ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ซึ่งเด่นชัดมากที่สุดสำหรับบริษัทในประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายจารีตประเพณี ด้วยการควบคุมผลกระทบในรูปแบบไม่เชิงเส้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่เป็นที่สังเกตในความสัมพันธ์ด้านราคาของบริษัททั้งในประเทศที่ใช้ระบบประมวลกฎหมายหรือประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายจารีตประเพณี ซึ่งขัดแย้งกับผลที่ได้จากวิเคราะห์ในรูปแบบการกำหนดราคาเชิงเส้นตรง และในการเปรียบเทียบการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ไม่สามารถสรุปผลได้จากการวิเคราะห์รูปแบบการกำหนดราคาแบบเส้นตรงเพียงวิธีเดียวเท่านั้น

2.6.4 งานวิจัยที่ศึกษาความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงไปใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)

สืบเนื่องจากประเทศไนจีเรีย มีการบังคับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) สำหรับรอบเวลาบัญชีที่เริ่มในปี 2012 จึงมีผู้วิจัยศึกษาความคิดเห็นของผู้จัดทำและผู้ใช้รายงานทางการเงิน ที่มีต่อการนำมามาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มาใช้ กล่าวคือ Okpala (2012) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ที่มีต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และเศรษฐกิจของประเทศไนจีเรีย ประชากรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไนจีเรีย (ผู้จัดทำข้อมูล) ระหว่างปี 2002-2011 จำนวน 183 บริษัท และนักวิเคราะห์การลงทุน (ผู้ใช้ข้อมูล) จาก 225 บริษัทจาก Capital market operator ที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ถูกนำมาใช้ได้จำนวน 123 ตัวอย่าง และ ข้อมูลปฐม

ภูมิมาจากการตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) มีผลกระทบเชิงบวกต่อประเทศไนจีเรีย เป็นที่ยอมรับว่า การใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS) ช่วยส่งเสริมการไหลเข้าของเงินลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ ผู้มีส่วนได้เสียทุกคนควรพยายามที่จะเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากมาตรฐาน GAAP ที่เป็นสากล และมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดเป็นหลักการ (principle - based standards) ซึ่งคือมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)

ตารางที่ 2.7 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผลกระทบการเปลี่ยนแปลงไปใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)

ผู้ศึกษา / ปีที่ ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	ประเทศ	กลุ่มตัวอย่าง / ข้อมูล	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
Callao, Jarne และ La'inez 2007	Adoption of IFRS in Spain: Effect on the comparability and relevance of financial reporting	สเปน	- บริษัทใน IBEX-35 Index ณ 30 มิ.ย. 2005 จำนวน 26 บริษัท - งบการเงินครึ่งปีแรกของปี 2004 ซึ่งจัดทำภายใต้มาตรฐานเดิม และปี 2005 ซึ่งงบการเงินครึ่งปีแรกของปี 2004 จัดทำภายใต้ IFRS - งบการเงิน ณ สิ้นปี 2004 ภายใต้มาตรฐานเดิม และปี 2005 ซึ่งงบการเงินปี 2004 จัดทำภายใต้ IFRS	ศึกษา องค์ประกอบงบ การเงินและ อัตราส่วนทางการเงิน	- การนำมาตรฐาน IFRS มาใช้มีผล ทางลบต่อคุณภาพของข้อมูลบัญชี
Alali และ Foote 2009	The Value Relevance of International Financial Reporting Standards: Empirical Evidence in an Emerging Market	สหรัฐ อาหรับ เอมิเรตส์	- บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ อาบูดาบี สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ จำนวน 56 บริษัท - ข้อมูลการตลาดรายเดือน จาก ปี 2000-2006 ซึ่งเริ่มใช้มาตรฐาน IFRS ในปี 2000	- Easton and Harris (1991) Return Model - Ohlson (1995) Price Model	- ผลกำไรวัดโดยราคาในช่วงเวลา เริ่มต้นมีผลเชิงบวกกับผลตอบแทน สะสมอย่างมีนัยสำคัญ - กำไรต่อหุ้นและมูลค่าตามบัญชีต่อ หุ้น มีผลเชิงบวกกับราคาต่อหุ้นอย่างมี นัยสำคัญ

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ผู้ศึกษา / ปีที่ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	ประเทศ	กลุ่มตัวอย่าง / ข้อมูล	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
Karampinis และ Hevas 2009	The Effect of the Mandatory Application of IFRS on the Value Relevance of Accounting Data: Some Evidence from Greece	กรีซ	- บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอเชนส์ 85 บริษัท - ข้อมูลระหว่างปี 2003-2006 - ปี 2003-2004 ก่อนใช้ IFRS - ปี 2005-2006 หลังใช้ IFRS - ข้อมูลกำไรและมูลค่าตามบัญชีจากรายงานประจำปี และ ตลาดหลักทรัพย์เอเชนส์ และข้อมูลราคาหุ้นจากหนังสือพิมพ์รายวัน	Earnings–Book Value Capitalization (EBVC) model	- IFRS มีผลกระทบต่อมูลค่าของกำไรสุทธิตามงบการเงินรวมและมูลค่าตามบัญชี และเด่นชัดมากขึ้นหลังใช้ IFRS - ความสามารถในการอธิบายโดยรวมโดยใช้ตัวแบบมีเพิ่มขึ้น แต่ความสามารถในการอธิบายเนื้อหาส่วนเพิ่มของทั้งรายได้สุทธิและรายได้ทางการเงินกลับลดลง - หากสามารถอธิบายผลกระทบจากการใช้ IFRS ได้ด้วยการใช้ Model มาตรฐาน IFRS อาจพิสูจน์ได้ว่าเป็นประโยชน์
Gastón, García, Jarne และ Gadea 2010	IFRS adoption in Spain and the United Kingdom: Effects on accounting numbers and relevance	สเปน	- บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มาดริด 100 บริษัท และ ตลาดหลักทรัพย์ไฟแนนเชียลไทม์ 74 บริษัท - งบการเงินของปี 2004 ซึ่งจัดทำภายใต้มาตรฐานเดิม และปี 2005 ซึ่งงบการเงินของปี 2004 จัดทำภายใต้ IFRS	ศึกษาองค์ประกอบงบการเงินและอัตราส่วนทางการเงิน	- ผลกระทบเชิงปริมาณมีนัยสำคัญทั้งสองประเทศ และมีสูงกว่าในสหราชอาณาจักร - IFRS มีผลกระทบทางลบของประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทั้งสองประเทศ แม้ว่าผลกระทบนี้จะมีผลอย่างมีนัยสำคัญในประเทศสเปนเท่านั้น

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ผู้ศึกษา / ปีที่ ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	ประเทศ	กลุ่มตัวอย่าง / ข้อมูล	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
Kousenidis, Ladas และ Negakis 2010	Value Relevance of Accounting Information in the Pre- and Post- IFRS Accounting Periods	กรีซ	- บริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์เอเธนส์ 159 บริษัท - ข้อมูลจากงบการเงินระหว่างปี 2003- 2006 ปี 2003-2004 ก่อนใช้ IFRS ปี 2005-2006 หลังใช้ IFRS	- Easton and Harris (1991) Return Model - Feltham and Ohlson (1995) Price Model	ผลกระทบที่เกิดขึ้นหลังใช้ IFRS - ลดเนื้อหาข้อมูลส่วนเพิ่มของมูลค่าตาม บัญชีของผู้ถือหุ้นสำหรับราคาหุ้น - เพิ่มเนื้อหาข้อมูลส่วนเพิ่มของผลกำไร - ผลลัพธ์อธิบายได้โดยการนำหลักมูลค่า ยุติธรรมของ IFRS มาใช้ ซึ่งทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในมูลค่าตาม บัญชี
Outa 2011	The Impact of International Financial Reporting Standards (IFRS) Adoption on the Accounting Quality of Listed Companies in Kenya	เคนยา	- บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ในโรบี ระหว่างปี 1995-2004 จำนวน 54 บริษัท - งบการเงิน ปี 1995-1999 ก่อนใช้ IFRS - งบการเงิน ปี 2000-2004 หลังใช้ IFRS	ศึกษาตัวชี้วัดด้าน - Earning Management - Timely loss recognition - value relevance	- สามในแปดตัวชี้วัดแสดงให้เห็นว่า คุณภาพของข้อมูลทางบัญชีดีขึ้น - ห้าตัวชี้วัดระบุว่าคุณภาพของข้อมูลทาง บัญชีลดลง

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ผู้ศึกษา / ปีที่ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	ประเทศ	กลุ่มตัวอย่าง / ข้อมูล	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
Brochet, Jagolinzer และ Riedl 2011	Mandatory IFRS Adoption and Financial Statement Comparability	อังกฤษ	- บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ อังกฤษ ระหว่างปี 2003-2006 จำนวน 663 บริษัท ปี 2003-2004 ก่อนใช้ IFRS ปี 2005-2006 หลังใช้ IFRS - ข้อมูลการเงินจาก Worldscope, ข้อมูล ด้านตลาด Datastream, ข้อมูลการ วิเคราะห์จาก IBES	ใช้สมการวิเคราะห์ การถดถอยศึกษา - ผลตอบแทนที่ไม่ ปกติจากข้อมูลของ ผู้รู้ข้อมูลภายใน - ผลตอบแทนที่ไม่ ปกติจากคำแนะนำ ของนักวิเคราะห์	- ผลตอบแทนที่ไม่ปกติลดลง หลังจาก การนำ IFRS มาใช้
Clarkson, Hanna, Richardson และ Thompson 2011	The Impact of IFRS Adoption on the Value Relevance of Book Value and Earnings	ประเทศ ในยุโรป และ ออสเตรเลีย	- 3,488 บริษัท จากประเทศในยุโรปและ ออสเตรเลีย จาก 3 ประเทศที่ใช้ระบบ กฎหมายจารีตประเพณี และ 12 ประเทศที่ ใช้ระบบประมวลกฎหมาย - งบการเงินของปี 2004 ซึ่งจัดทำภายใต้ มาตรฐานเดิม และปี 2005 ซึ่งงบการเงิน ของปี 2004 จัดทำภายใต้มาตรฐาน IFRS	วิเคราะห์แบบไขว้ ระหว่าง EPS และ BVPS โดยใช้ - รูปแบบการ กำหนดราคาเชิงเส้น แบบดั้งเดิม - รูปแบบไม่เชิงเส้น โดยใช้ product model	- การนำ IFRS มาใช้ไม่มีผลต่อ Value relevance

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ผู้ศึกษา / ปีที่ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	ประเทศ	กลุ่มตัวอย่าง / ข้อมูล	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
Okpala 2012	Adoption Of IFRS And Financial Statements Effects: The Perceived Implications on FDI and Nigeria Economy	ไนจีเรีย	- ประชากรประกอบด้วย บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไนจีเรีย (ผู้จัดทำข้อมูล) และนักวิเคราะห์การลงทุน (ผู้ใช้ข้อมูล) จาก 408 บริษัท - สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ได้ 123 ตัวอย่าง - ข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถาม	- ใช้การทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร (Pearson's correlation)	มาตรฐาน IFRS ได้รับการยอมรับในประเทศไนจีเรีย - การใช้มาตรฐาน IFRS จะส่งเสริมการไหลเข้าของเงินลงทุนจากต่างประเทศ (FDI) และการเติบโตทางเศรษฐกิจ
Karğın 2013	The Impact of IFRS on the Value Relevance of Accounting Information: Evidence from Turkish Firms	ตุรกี	- ข้อมูลระหว่างปี 1998-2011 ปี 1998-2004 ก่อนใช้ IFRS ปี 2005-2011 หลังใช้ IFRS - ข้อมูล MVPS, BVPS, EPS เก็บจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อิสตันบูล ตุรกี ที่เริ่มใช้มาตรฐาน IFRS ในปี 2005 (ฐานข้อมูล 152 บริษัท)	Ohlson (1995) Price Model	ประโยชน์ของข้อมูลทางการบัญชีมีการปรับปรุงดีขึ้นในช่วงหลังการใช้ IFRS (2005-2011) เมื่อพิจารณามูลค่าตลาดหรือราคาหุ้น

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ผู้ศึกษา / ปีที่ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	ประเทศ	กลุ่มตัวอย่าง / ข้อมูล	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
Halonen, Pavlovic และ Persson 2013	Value relevance of accounting information and its impact on stock prices: Evidence from Sweden	สวีเดน	- บริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์ Nasdaq OMX Stockholm – Large Cap 46 บริษัท - ข้อมูลทางบัญชีและราคาหุ้นจาก OMX Large Cap ระหว่าง ปี 2007- 2010 (เริ่มใช้มาตรฐาน IFRS ในปี 2005)	- Ohlson (1995) Price Model	- ประโยชน์จากงบแสดงฐานะทาง การเงินวัดจากมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้น เพิ่มขึ้น - ข้อมูลทางบัญชีจากงบกำไรขาดทุน ที่วัดจากกำไรต่อหุ้นมีประโยชน์ เพิ่มขึ้น
Ames 2013	IFRS adoption and accounting quality: The case of South Africa	อาฟริกาใต้	บริษัทที่ค้าขายในตลาดโลกที่จ ทะเบียนในอาฟริกาใต้ ระหว่างปี 2000-2011 (เริ่มใช้มาตรฐาน IFRS ในปี 2005)	ศึกษาคุณภาพ ทางการบัญชี - การจัดการกำไร - ประโยชน์ของ ข้อมูลทางบัญชี (stock price และ องค์ประกอบของ งบการเงิน)	- คุณภาพของข้อมูลบัญชีไม่ได้เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญภายหลังการใช้ มาตรฐาน IFRS - ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของ งบแสดงฐานะทางการเงินที่สำคัญมีการ เปลี่ยนแปลงหลังการใช้มาตรฐาน IFRS

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ผู้ศึกษา / ปีที่ศึกษา	เรื่องที่ศึกษา	ประเทศ	กลุ่มตัวอย่าง / ข้อมูล	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
Chebaane และ Othman 2014	The impact of IFRS adoption on value relevance of earnings and book value of equity: the case of emerging markets in African and Asian regions	7 ประเทศ ในอาฟริกา และเอเชีย	- บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จาก 7 ประเทศ คือ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ บาห์เรน จอร์แดน คูเวต กาตาร์ ตุรกี และ อาฟริกาใต้ - ข้อมูลระหว่างปี 1998- 2012 - ข้อมูลทางบัญชีจากรายงานประจำปี - ราคาหุ้น จาก worldscope database	- Ohlson (1995) Price Model	- คุณภาพของข้อมูลบัญชีไม่ได้เพิ่มขึ้นสำหรับประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายจารีตประเพณี ซึ่งมีระดับของการเปิดกว้างทางเศรษฐกิจจากภายนอกสูง มีการคุ้มครองผู้ลงทุนที่เข้มแข็ง ให้ความคุ้มครองเต็มรูปแบบต่อผู้ถือหุ้นส่วนน้อย และเป็นตลาดทุนที่มีความซับซ้อน
Umoren และ Enang 2015	IFRS Adoption and Value Relevance of Financial Statements of Nigerian Listed Banks	ไนจีเรีย	- ธนาคารพาณิชย์ ซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไนจีเรีย 12 ธนาคาร - ศึกษาข้อมูลช่วงเวลาระหว่างปี 2010-2013 - ปี 2010-2011 ก่อนใช้ IFRS และปี 2012-2013 หลังใช้ IFRS	- Ohlson (1995) Price Model	- มูลค่าหุ้นและผลประกอบการของธนาคารมีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นภายหลังการใช้มาตรฐาน IFRS - ถ้าไรต่อหุ้นมี Value relevance เพิ่มขึ้นหลังการใช้ IFRS ในขณะที่ Value relevance ของมูลค่าตามบัญชีเพิ่มขึ้นน้อยกว่าหลังการใช้ IFRS